



מוסדות בית המדרש
אלון מורה

אלון מורה

תשרי תשפ"ו



מימים נוראים שעברו, עד הבאים עלינו לטובה!

מו"ר הרב אליקים לבנון

- יש פתיחות גדולה וצמאון לתורה ולמצוות, גם אם לא לקיים הלכה למעשה.
- מדינת ישראל הולכת ומתעצמת בכל התחומים: במדע, בהייטק, בכלכלה וכו'.

הצד השווה בכל הנקודות הללו הוא אחד:

יש יד גדולה וחזקה, המלווה אותנו, הן בחשיכה והן באורה.

גם כי אשב בחושך, ד' אור לי!

היו שנים בהם צריך היה לחפור לעומק כדי לגלות את האמונה בהנהגה הא-לוקית. אבל בשנתיים האחרונות, הכל מאיר. גם החשך מאיר.

עם ידיעה ואמונה זו הננו נכנסים לשנה החדשה.

נתבונן ונראה עין בעין בשוב ד' ציון!

שנה טובה

וכתיבה וחתימה טובה

לנו ולכל בית ישראל!



בתפילת "כל נדרי" בליל יום הכיפורים, אנו מתירים ומבטלים את הנדרים מכאן ולהבא, ולפי דברי חלק מקדמונינו, אנו מתירים "מיום כיפורים שעבר עד יום כיפורים זה".

האמירה, טומנת בתוכה תובנה לחיים:

לא רק ביטול נדרי העבר שלנו, אלא, התבוננות, על השינויים אשר חלו עלינו, מיום כיפורים שעבר, ועד השנה המתחדשת עלינו.

באותה נשימה, הננו יכולים וחייבים לראות עין בעין, מהן התמורות אשר עברו עלינו, מימים נוראים שלפני שנה, בשנת תשפ"ה, ועד עתה, ימים נוראים תשפ"ו.

ואם נרחיב את היריעה, נשאל את אותה שאלה, גם שנה נוספת לאחור: מימים נוראים של שנת תשפ"ד, ועד לשנה זו, מה התחדש עלינו לטובה?

אמת, הפתיחה באותה שבת שמחת תורה תשפ"ד, היתה קשה.

אבל "לית נהורא אלא דנפיק מגו חשוכא"! אין אור אלא זה הבא מתוך החושך!

אפשר למנות פרטים רבים בהם צעדנו, ואפילו רצנו קדימה:

- יש רצון בקרב חלקי העם ללמוד ולהתחבר איש עם רעהו.



”ועקדת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור”

אליסף פרשן – מנכ”ל

אני מתפלל, שנזכה ונמשיך להפיץ את האור המיוחדת של תורת אלון מורה, מנחלת יוסף הצדיק,

בשליחותכם, מכוחכם, ובתמיכתכם.

שנזכה לשנת ניצחון, לשנת גאולה, שנה של בשורות טובות,

שנה טובה ומתוקה

אליסף פרשן



חדשים שיצטרפו למוסדות הישיבה - בישיבות הגבוהות באלון מורה ובאביתר, ובישיבה התיכונית.

בימים אלו אנו חונכים בית מדרש חדש ומרווח בישיבת אבינועם באביתר, שגם הוא נבנה בזכות תמיכתם ובסיועכם הרב - ידידי הישיבה. אנו מרגישים סייעתא דשמיא הגדולה במעשה ידנו, ואת העידוד והדחיפה שלכם - המסייעים בעדנו..

בשנה זו, אנו מציינים 30 שנה להקמתה של ישיבת 'ברכת יוסף' באלון מורה (הישיבה הוקמה לפני 30 שנה בדיוק ונפתחה באלול תשנ"ה (1995), הישיבה התיכונית הוקמה בשנת תשס"ה (2005), וישיבת אבינועם נפתחה באלול תשע"ח (2018)).

זכינו והישיבה, בהנהגת מו"ר הרב אליקים לבנון מהווה מגדלור של תורה, של אמת, של התיישבות, של חינוך לאהבת העם והארץ בשומרון ובעם ישראל כולו.

בימים נוראים אלו - ימי דין ורחמים, אנו מביטים אל השנה החולפת ועורכים חשבון נפש איש איש לעצמו, וחשבון נפש לאומי על מה עברנו כעם וכאומה, כמה התקדמנו ומה המוטל עלינו.

השנה החולפת, שנה מלאה הוד, בה עברנו שלבים משמעותיים בדרך לגאולה, שנה בה הרגשנו ממש כיצד הקב"ה מוליך אותנו בצעד אחר צעד בדרך לתפקידנו וייעודינו 'והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ'

האתגרים שעברנו, המחירים הכבדים ששילמנו חידדו והעמיקו את תחושת השליחות שלנו, את התפקיד המיוחד שזכינו בדורנו - דור הגאולה.

כאן במוסדות הישיבה, עם האתגרים הגדולים ומתוכם, זוכים אנו לראות את ברכת ה' במעשינו.

את שנת הלימודים הקרובה אנו זוכים לפתוח עם שורות מלאות, ולמעלה מ-140 תלמידים

נורא תהילות!

המערכת

אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ בְּפָקְדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מְשֻׁמֵּי שְׁמִי קָדֵם, וְזָכְרָנוּ לָנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמְּרִיָּה. וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֲבִירָהּ אֲבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ, וְכַבֵּשׁ רַחֲמֵינוּ לְעִשׂוֹת רָצוֹןךָ בְּלִבְךָ שְׁלָם, כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ מֵעַלֵּינוּ, וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנְחֶלְתְּךָ. וְקָם לָנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר. וְזִכְרָתִי לָהֶם בְּרִית רַאשִׁימִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לְאֱלֹקִים, אֲנִי ה'.

שנתיים של גבורה, של קדושה, של נורא-הוד. שנתיים שבהם עם ישראל, מתחבר ומעמיק חיבור עם עצמו, עם אֱלֹקָיו. שנתיים של זכרון, על קדושים שנסתלקו ונתעלו, וציוו לנו חיים וקדושה בנופלים.

שנתיים של הסתר וגילוי שמשמים בערבוביה, בכל צעד. לעיתים רב הגלוי ולעיתים הנסתר. שנתיים שבהם גיבורי כח, עושי דברו, פועלים עם אֵל, לוחמים, נשות לוחמים, ילדי מלחמות, מוסרי נפש על תורה ועם וארץ - הולכים ומתגלים, חלקם של כל השותפים הללו מתגלה ומעלה את הציבור ואת העם לקומות חדשות, של רוח עוז וגבורה.

אנו במוסדות אלון מורה, זוכים יחד עם העם כולו לקחת חלק משמעותי בהגברת הרוח והעז הללו.

בהרמת רוח התורה הארץ ישראלית הזו. בבתי מדרש מלאים בבחורים ואברכים שלומדים יומם ולילה.

בנשיאה בעוז וגבורה במאמץ המלחמתי, עם מאות בחורים, אברכים ובוגרים בסדיר

ובמילואים, בתפקידי פיקוד, לחימה ועורף - לפעול עם אֵל במלחמת הגאולה.

במשפחות שהם ממש לוחמי עורף, המתמודדים בגבורה עם סבבי מילואים רבים - ומקרינים השראה ואומץ סביב.

בקובץ שלפניכם ריכזנו מאמרי עוז וגבורה, דברי חיזוק והרמת מבט - לראות בקורות המלחמה הזו אבני דרך גדולים בבנין הגאולה.

כולנו תפילה שנזכה לראות בקרוב ובנגלה, את הדרך העולה בית אל, נצפה לרגלי משיח שבא, לישועה גדולה ולבניין בית המקדש.

וככל שמתגברת המלחמה, מאירה ברכת המאורות שנאמרת עם שחר כל בוקר: **בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות, נורא תהילות, אדון הנפלאות - אור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו מהרה לאורו.**



"עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיהָ. וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֶסֶדֶיהָ. וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח!"

הרב חנניה רכל, ר"מ בישיבת אבינועם-אביתר
רב הגדס"ר בחטיבה 646



"עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה!"

בשמחת תורה פרצה מלחמת התקומה, התברר לנו בדרך כואבת וקשה שאין מעמד לאומה בלא רוח של תורה ואמונה, רוח של חזון הנביאים והתגשמות במדינה יהודית.

בחודשים שאחר כך התבררה אט אט **הגבורה המופלאה של עמנו** באותו יום של גבורה, איך נלחמו החיילים במסירות נפש עצומה עד הכדור האחרון, מעטים מול רבים, בעוז ובגבורה, איך יחידים מעם ישראל קפצו מכל מקום ושמו נפשם בכפם על הצלת אחרים - בקיבוצים, במסיבה, בשדרות ובאופקים ובכל מקום.

באנו בשערי עזה, כנגד כל ההחלשות והתחזיות - ריסוק גדודי החמאס, פיצוץ מנהרותיהם וכל תחבולותיהם, השמדת מחבלי חמאס שלא היתה מעולם כמוה בתולדות מדינת ישראל. מכת חרב והרג ואבדן, ואט אט חיסול כל צמרת מפקדיהם ומחליפיהם ומחליפיהם מחליפיהם...

בנוסף עדות המזרח אין הודאה על 'המלחמות': אלא על 'הנִפְלְאוֹת'! ובאמת, מה יש להודות על המלחמות?

אך באמת עיננו רואות בחוש איך השי"ת 'בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות' - איך השי"ת מוביל אותנו דרך המלחמות לנחמות היותר גדולות, איך צער ופחד המלחמה דוחף אותנו להוציא את כל הכוחות הכמוסים בנו, בעם הקם כלביא, לשכוח מעט את המחלוקות החיצוניות, לשכוח את הקטנות שבו, ולהתנשא כארי!

ונראה דלא פליגי הנוסחים - אלו מודים על המלחמה - תחילת התהליך, ואלו מודים על הנחמה - התוצאה, ואלו ואלו דברי אלוקים חיים!

באנו כאן לעצור לרגע, להודות להשי"ת על כל נפלאותיו וחסדיו שעמנו בכל יום תמיד ובפרט בתקופה ההיסטורית האחרונה, שבה עם כלביא יקום וכארי יתנשא על משק כנפי השכינה.

ויש להתבונן בכל דבר ודבר שרשמנו כמה נחמות יש בו, כמה תשועות, ניסים ונפלאות, ויותר מהכל כמה גבורות יש בו, שגבורת ישראל היא הנס הגדול שמכוחו ומכח הסייעתא דשמיא שבו - הכל.

"וְשָׁבְתִי אֶת שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל!" - הקמת עשרות ישובים חדשים והכרה בעשרות חוות. מדינת ישראל שבה ליהודה ושומרון

אשרי עין ראתה כל אלה!

ותחזינה עינינו בשוכר לציון ברחמים!

**"עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ.
וְלֹא עֲזָבוּנוּ חַסְדֶיךָ.
וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ
לְנֹצֵחַ!"**

צבא סוריה ומנהיגיו הרשעים קרסו - במבצע חצי הצפון 48 שעות חוסל כל צבא סוריה האדיר, הכולל מאות מטוסים וטנקים, תותחים ופגזים ותחמושת עד בלי מספר. המוצב הקידמי של איראן צלל כעופרת במים אדירים.

"וּפְרָצְתָּ יְהוָה וְקִדְמָה וְצִפְנָה וְגִגְבָה" - עם ישראל הרחיב גבולו צפונה ומזרחה בכיבוש כתר החרמון ואזור החיץ ברמת הגולן. שליטה אדירה על מרחבי סוריה.

רובם המכריע של חטופינו הוחזר, בגבורת חיילנו ובמאמצי ערבות שאין להם אח ורע בעולם.

מבצע הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא - חיסול צמרת צבא מעצמת איראן, מדעני הגרעין, הפצצת מתקני הגרעין ומחסני ומשגרי הטילים לאלפיהם. עליונות אווירית בשמי טהארן והסרת האיום הגדול מעל ישראל - ועוד היד נטויה.

"וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתְּכֶם!" - עם ישראל מתקרב לצור מחצבתו, מגלה את אוצר הנשמה שבו - רוח חדשה מהחטופים השבים לאומה, רוח חדשה מהלוחמים שבשדות, רוח חדשה של מסורת ואמונה בכל צעירי ישראל.

בימי המלחמה עם ישראל התגלה **בכוח ערבותו המיוחד והמופלא**, איש את רעהו ועזרו, בארץ ומכל קצוות תבל, תרומות אינסופיות במאמץ פיזי ובגשמיות ללוחמים ומשפחותיהם, לתושבי הדרום, לפצועים, למשפחות הנופלים והחטופים.

באנו בשערי שכם וג'נין, חברון וטול כרם! כל ערי הטרור שצה"ל פחד לפעול בהם נחרשות, הריסת מאות מבני טרור ומאות רבים של מחבלים מחוסלים.

השמדת בתי אויביו - חבל עזה נכבש לפנינו. רפיח וחאן יונס ובנותיהם, ג'באליה וסג'עיה ושכנותיהם, מעוזי הטרור והמנהרות, נהרסות ומפוצצות בשיטתיות אבן אחר אבן עד שלא נשאר מהם כלום.

מפלת חיזבאללה - שהפיל פחדו ומוראו על המדינה כולה - קרס כבניין קלפים עד שהתרסק והשתתק פצוע ומדמם - מבצע הביפרים שראו בו כל עמי הארץ כי שם ד' נקרא אליו ויראו מימך, חיסול צמרת מפקדי כח רדואן, חיסול נסראללה ומפקדיו, כניסה ללבנון ולעמדות כח רדואן הנתושות מפחד - שהיו מלאות באמל"ח רב שגודלו לא עלה על דעת המודיעין, כמעט רגע וקמו עלינו לכלותינו.



מגילת עם כלביא מתוכנית ההשמדה לנפילת איראן

הרב דני לביא, ר"מ בישיבת באלון מורה וראש מכון עולמות.

מה אם התנ"ך בעצם ממשיך להיכתב בזמננו? קריאת כיוון לפרקים המגוללים את ההשגחה המופלאה על עמנו בעת הזו. לקרוא ולהאמין.

פרק א | ויהי בימי חמינאי

ויהי בימי עלי חמינאי צורך היהודים, אשר מלך באיראן. ויחר לו מאד על עם ישראל בארצו הקטנה, כי לא יכרעו ולא ישתחוו לאסלאם.

ויאמר חמינאי: הן אעשה עצה ואכין מזמה שלא היתה מימי עולם, ואקוף את עם ישראל מכל עבר ואכלה אותם כרגע.

ויתן את ידו לבנות טבעת אש מסביב לארץ ישראל, ויהי העבודה הזאת למשך עשרות בשנים. ויעמד שרים נאמנים לו בכל עבר.

ויעמד בדרום מערב את חמאס עם ארבעים אלף איש חלוץ מלמדי קרב, ויחפרו מנהרות רבות בעמקי האדמה, ויבדו עשרות אלפי רקטות.

ויעמד בצפון את חזבאללה ויתן בידם מאה ושלושים אלף טילים, ועמהם אנשי חיל מלמדי מלחמה, המוכנים לפלישה לגבול הגליל בכל עת אשר יאמר להם. ויהי כזרוע ימין של איראן.

ויעמד במזרח מיליציות עיראקיות חמושות בטילים ובמטוסים בלי איש, ויהיו נאמנים לו. ויעמד בדרום מזרח את החותים אשר בתימן, עם טילים המגיעים לכל קצות ארץ ישראל.

ובתוך כל אלה - עמדה איראן עם תכנית גרעינית, ורבבות טילים, ומחשבתם הרעה במזמרתם הגדולה לכלות את ישראל.

ותנתן הדת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתידים ליום הזה להקיף את עם ישראל ולהכחידם ולאבדם מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד.

ויאמרו האמות: מי יוכל לעמד נגד טבעת כזאת? כי באותו יום שופעלו כלם יחד תכלה מדינת ישראל מעל פני האדמה.

ובימים ההם, בטרם נפלה צרה על ישראל, הרשיע פוטין מלך רוסיא ועל אוקריינא במלחמה גדולה. ויטבע צבא רוסיא בבוץ אוקריינא, ויהי לו לאבן נגף, ויאבד את מיטב לוחמיו ורבים מקלי מלחמתו.

ובעת ההיא עם ישראל ישב לבטח, שאנן ובטוח בנחו ועצם ידו, עד כי תם חששו לאיום קיומי, ויפן לסכסוכיו הפנימיים. ויתפצלו זה מזה, ויגיעו לפרוד גדול, ורבים בו התרחקו מזוהתם ומאליהם. וביניהם כאלה שאף ביום הכפורים הקדוש, יום הצום והתשובה, היו מפריעים לתפלות ומחללים את הקדש.

ויראו האנבים את הפרוד הגדול הזה ויאמרו: הן עתה חלשים הם, כי עם מפחד ומנתק מזוהתו קל להכותו כקורי העכביש.

פרק ב | הטבח

ויהי ביום השבת הקדוש, יום שמחת תורה בשנת חמשת אלפים ושבע מאות ושמונים וארבע לבריאת עולם, ועם ישראל שמח בתורתו ובביתו ולא ידע מה נעשה תחת

הַאֲדָמָה. וַיַּעַשׂ חַמָּאס דְּבַר אֲשֶׁר לֹא הָיָה בַּעֲצַת אִירָאן, וַיַּעֲמֵד לְבַדּוֹ וַיַּעַשׂ מַעֲשֵׂה נֹכָא בְּעַם יִשְׂרָאֵל.

וַיַּחֲדָר הַחַמָּאס אֶת הַגְּבוּל וַיְהִיג בְּאַכְזָרִיּוֹת אֶלְף וּמֵאֵתִים נְפֹשׁ מִיִּשְׂרָאֵל, וַיִּקַּח בְּשָׂבִי מֵאֵתִים וּחֲמִשִּׁים אִישׁ אִשָּׁה וְנָטַף. וַיַּעַשׂ מַעֲשִׂים שְׂאִין פֶּה לְתֹאכֶם - הִרְגוּ יְלָדִים לַעֲיִנִי הוֹרִיקֶם, שָׂרַף מִשְׁפָּחוֹת בְּחַיִּים, הִתְעַלֵּל בְּבוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְחִטָּף תִּינוּקוֹת מִיַּדֵּי אֲמוֹתֵיהֶם.

וַיַּחֲשֹׁבוּ כָל הָעַמִּים כִּי זֶהֱי תַחֲלֵת הַקֶּץ לְיִשְׂרָאֵל, וַעֲתָה יָבֹאוּ כָל צָרֵיהֶם כְּאִישׁ אֶחָד וַיָּכֻלוּ אוֹתוֹ וַיִּאֲבָדְהוּ. אַךְ הִנֵּה בָּגִיא צִלְמוֹת הַחַל אֹרֹחַ ה' לְזָרֹחַ עַל עַמּוֹ, וְאָף כִּי טָרַם נִגְלָה לַעֲיִנִי בִשְׂרָר, כִּי חַמָּאס, הַזְּרוּעַ הַקִּטְנָה וְהַחֲלָשָׁה שֶׁבְּכֻלָּם, בַּעֲשׂוֹתוֹ מַעֲשָׂהוּ הָרַע בְּטָרַם עַתָּה, הִרְסָ אֶת כָּל הָעֲצָה הַגְּדוּלָה. וַיְהִי כִּי בִמְקוֹם שִׁיפְעֵלוּ כָל הָאוֹיָבִים יַחַד כְּמִתְכַּנֵּן, וַיִּכֶם ה' בְּסַנְגִּירִים, וְלֹא נָצְלוּ אֶת הַשְּׁעָה וְהַצֵּטְרָפוֹ לַחַמָּאס, וַנִּאֲלָצוּ עֲתָה לְהִלָּחֵם אִישׁ אִישׁ לְבַדּוֹ.

וְאֵלּוּ פָּעִלוּ כָלָם בְּמוֹעֵד אֶחָד - חֲזַבְאֲלָלָה עִם מֵאָה וּשְׁלוֹשִׁים אֶלְף טִילִיו וְחִילוֹתָיו הַפּוֹלְשִׁים בְּמַקְבִּיל לַפְּלִישִׁת הַחַמָּאס, הַמִּיּוֹלִיצִיּוֹת וְהַחוֹתִים, אִירָאן עִם כָּל כְּחָהּ, וְגַם מִצְרַיִם וַיִּרְדּוּ לֹא יָכֻלוּ לַעֲמֹד מִנֶּגֶד, וְאָף כִּי עָרְבִי יְהוּדָה וְשׁוֹמְרוֹן וְעַרְבֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ מִתְּפָרְצִים מִבֵּית - הָיָה זֶה יוֹם שׂוֹאָה נֹכָא אֲשֶׁר הָיָה

מְכַלָּה אֶת יִשְׂרָאֵל, כַּדְּבַר שֶׁנֶּאֱמָר: "אֲמַרְתִּי אֲפֹאֲיָהֶם, אֲשִׁבִּיתָהּ מֵאֲנוּשׁ זָכְרָם".

אֶךְ הַשְּׂגָחַת ה' עַל עַמּוֹ פָּעִלָה שֶׁהַזְּרוּעַ הַקִּטְנָה הִרְסָה אֶת הַשְּׂרָשָׁרֶת הַגְּדוּלָה.

פָּרָק ג' | תַּחֲלֵת הַתְּשׁוּעָה

וַיְהִי כְּאֲשֶׁר נִפְּלָה הָרַעָה הַגְּדוּלָה עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וַיְהִיגוּ מִבְּנָיו וּמִבְּנוֹתָיו אֶלְף וּמֵאֵתִים נְפֹשׁ בְּיוֹם צָרָה, וְרַבִּים מֵהֶם נָשְׁבוּ בְּשָׂבִי. עַתָּה צָרָה הָיָה לַיַּעֲקֹב וּמִסְנָה יוֹשַׁע - וַיָּקָם יִשְׂרָאֵל כְּלָבִיא, וַיִּזְכֹּר אֶת בְּרִיתוֹ וְאֶת יַעֲקֹב מִקֶּדֶם.

בְּאוֹתָהּ הָעַת הִתְקַוֶּה בְּיִשְׂרָאֵל "לֵךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים", הַפְּרוּד וְהַמְחֻלָּקֶת שֶׁהָיוּ בִּינֵיהֶם כָּל כַּעֲשָׂן, וַיְהִיו לַעַם אֶחָד בָּלָב אֶחָד. וַיָּשׁוּבוּ רַבִּים לֹא-לְהִיקָם וּלְזָהוּתָם, וַיַּחֲלוּ לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם.

וַיְהִי פֶלֶא גְדוֹל: גַּם בְּמַחֲנוֹת הַצָּבָא נִשְׂא שֵׁם שְׁמִים בְּגִלּוֹ, וְאֶנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַחֲלוּ לְבַכֵּךְ וּלְהִלָּל לַה' לִפְנֵי כָל מִבְּצָע. וַיַּחֲלוּ עַם יִשְׂרָאֵל לְהִלָּחֵם בְּחֻקָּהּ וּבְגִבּוֹרָהּ, וְתִהְיֶה יָד ה' עֲלֵיהֶם לְטוֹבָה לְהוֹשִׁיעֵם וּלְהַצִּילֵם מִיַּד כָּל צָרֵיהֶם.

וּבְיָמִים הָהֵם נִפֵּל חַמָּאס אֲשֶׁר הָיָה הַזְּרוּעַ הָרֹאשׁוֹנָה, וְלוֹחֲמָיו מִתְחַבָּאִים כְּעַכְבָּרִים וְנִכְנָעִים, וּמֵאוֹת מִנְּהוֹרָתָיו אֲשֶׁר נִבְנוּ עֲשָׂרִים שָׁנָה נִהָרְסוּ עַד הַיִּסּוּד. וְשָׂרָיו הַגְּדוֹלִים חָסְלוּ בְּזָה אַחֵר זֶה, וּמִנְּהִיגִם סִינְאוֹר מִת כָּלְבָב בַּעֲת מִנוּסָתוֹ. וַעֲזָה אֲשֶׁר הָיְתָה בְּסִיס כַּחוֹ

הַפֶּכֶה לַחֲרָבָה, וְתוֹשְׁבֵיהָ מַעוֹתִידִים לַעֲזָבָה וּלְהִשְׁאִירָהּ בְּיַד יִשְׂרָאֵל.

וְתִהְיֶה זֹאת הַתַּחֲלֵת רַחֲמֵת קֶרֶן יִשְׂרָאֵל. וַיְהִי אַחֲרָי כֵּן כִּי הִגִּיעַ תוֹר חֲזַבְאֲלָלָה הַזְּרוּעַ הַחֲזָקָה, וְמָה שֶׁנַּעֲשֶׂה לוֹ יְסוּפֵר לְדוֹרוֹת:

וַיְהִי יוֹם אֶחָד, כִּי פָּצָא אֶלְפֵי בִּפְרִים בְּכִיסֵי מִחְבְּלֵי חֲזַבְאֲלָלָה בַּעֲת אַחַת כְּבִמְכַת הַבְּכוֹרוֹת. וְתִהְיֶה מִהוּמָה גְדוּלָה בְּלָבָנוֹ, כִּי כָל מִחְבֵּל חֶשֶׁב כִּי רַעְיוֹ הוּא הַמְרַגֵּל אֲשֶׁר מִסֵּר אוֹתוֹ. וַיְהִי פַחַד גְּדוֹל וְאִימָה נִפְּלָה עֲלֵיהֶם.

וַיְהִי לְמַחֲרַת כִּי פָּצָא גַם מִכְשִׁירֵי הַקֶּשֶׁר שְׁלֵהֶם, וְתִהְיֶה מִהוּמָה גְדוּלָה עוֹד יוֹתֵר. וְלֹא יָכֻלוּ עוֹד לְתַקְשֵׁר אִישׁ עִם כַּעַח.

וּבְיָמִים הָהֵם, חָסַל נִסְרָאֲלָלָה, אִישׁ צָר וְאוֹיֵב, אֲשֶׁר הָיָה רֹאשׁ לַחֲזַבְאֲלָלָה שְׁלוֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, בְּמַכַּת אִשׁ גְּדוּלָה מִן הַשְּׂמִים, וְעַמּוֹ כָּל הַנִּהְגֵּת הָאֶרְצוֹן וְרַמְטִיכֵי "ל כּוֹחֲתָיו. וְתַחֲלִישׁ יָד חֲזַבְאֲלָלָה עַד כִּי לֹא הִעֵז אֶפְלוּ לַעֲזֹר לְאִירָאן אֲמוֹ בַּעֲת צָרָתָהּ.

וַיְהִיכֵךְ הַכֹּחַ הַצָּבָאִי הַחֲזָק בְּיוֹתֵר בְּלָבָנוֹ לְאֶרְצוֹן מִדְּמַם הַמִּבְקֶשׁ עַל נְפֹשׁוֹ.

וּבַעֲת הַהִיא סִסְכָּה ה' סוּרְיָה בְּסוּרְיָה, וַיִּבְרַח אֶסְד הַמֶּלֶךְ לְרוּסְיָא בְּבִשְׁת פָּנִים. וַיִּצָּא מִיָּד צָבָא יִשְׂרָאֵל וַיִּכֶּה אֶת מַחֲנוֹתֵיהֶם וְכָלִי מִלְחָמָתָם בְּסוּרְיָה, פֶּן יַפְּלוּ לַיָּדִים עוֹיָנוֹת. וַיִּכְבַּשׁ אֶת הָר הַחֲרָמוֹן לֵלֹא יִרְיָה וּפָגַע רַע לְחִילָיו.



וַיַּחֲלֹשׁ עוֹד כַּח מַכּוּחוֹת אִירָאן.

וְהַחוּתִים בְּתִימָן גַּם הֵם הָיוּ בְּיַד חֲזָקָה. כִּי הוֹתִקְפוּ נַמְלִיהֶם הַגְּדוֹלִים, וְנִפְגַּע רַמְטִכ"ל כּוּחוֹתֵיהֶם, וַיִּכְלְתֶם הַלֵּכָה וּמִתְמַעֲטֵת.

וּבִתְוֹךְ שָׁנָה אַחַת בַּלְבָּד נָפְלוּ כָל שְׁלִיחֵי אִירָאן הַרְעִים וְנִכְשְׁלוּ כָל עֲצוּתֶיהָ.

בָּעַת הַהִיא עָמַד דּוֹנָלַד טְרַאמֶפּ וּנִבְחַר לְמַלּוּכָה בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית בְּפַעַם הַשְּׁנִיָּה בְּהַשְׁגָּחָה עֲלִיוֹנָה, אֲשֶׁר שָׁמְרָה עֲלָיו מִפְּנֵי מִבְקָשֵׁי נַפְשׁוֹ. וַיֵּדַע כָּל אִישׁ כִּי הִיָּה זֶה לְטוֹבוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי טְרַאמֶפּ וּשְׂרָיו אֶהְיִים אֶת יִשְׂרָאֵל וְנֶאֱמָנִים לוֹ מֵאֵז וּמֵעוֹלָם. וְתִהְיֶה בְּחִירְתוֹ לְמַחְזָק כַּח יִשְׂרָאֵל נֶגֶד אִיבָיו, וּלְבַלְבֵּל עֲצַת רָשָׁעִים.

פָּרֶק ד' | וַיָּבֵא תוֹר אִירָאן

וַיְהִי כִי רָאִתָּה אִירָאן אֶת נְפִילַת כָּל בְּעָלֵי בְרִיתָהּ, וְתִמְלֹא חֶסֶד וְתִאֲמָר בְּלִבָּהּ: הֵן אֲנִי בַּעֲצָמֵי אֶעֱלֶה וְאֶלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וְאֶרְאֶה מִי יַעֲמֵד לִנְגִדִי, וְתִמְסַר אֶת תְּכֵנִית הַגֶּרְעִין וְתִתְקַרֵּב לְסִיּוּמָהּ.

וַיַּעֲמֵד יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ, וְהָיָה נֶתַן בַּלְבָּבָם רוּחַ גְּבוּרָה לְהַכּוֹת אֶת רֹאשׁ הַנֶּחֱשׁ הַגָּדוֹל בַּעֲצָמוֹ. וַיְהִי בַּחֲדָשׁ סִיּוֹן שְׁנַת חֲמִשָּׁת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁמוֹנִים וְחֲמִשׁ לְבְרִיאַת עוֹלָם - בַּחֲדָשׁ אֲשֶׁר בּוֹ נִתְּנָה הַתּוֹרָה, וְגַם בִּימֵי הַקֵּן נִתְּנָה הַפֶּכֶה בַּחֲדָשׁ זֶה הַרְעָה עַל רֹאשׁוֹ - הַחֲלוּ הַמַּסּוּת הַקְּשׁוֹת עַל אִירָאן עֲצָמָה, וַיִּקְרָא שֵׁם הַמַּלְחָמָה "עַם כְּלָבִיא יָקוֹם וְכִפְּרִי יִתְנַשֵּׂא".

וַיִּכֶּה יִשְׂרָאֵל אֶת אִירָאן בְּפַתַּע פְּתָאם, וַיַּחֲלוּ לְהַרְגֵּ אֶת שְׂרֵי הַצָּבָא וְהַמְּפַקְדִים הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בְּמַלְכוּתָם. וַיִּפְּגְעוּ בַּחֲמִיָּהֶם וּמִדְּעִנֵּיהֶם אֲשֶׁר בָּנוּ אֶת הַתְּכֵנִית הַגֶּרְעִינִית הַרְעָה נֶגֶד יִשְׂרָאֵל. וַיִּשְׁמְדוּ מַעֲרֻכוֹת הַהִנָּה הָאִוִּירִית אֲשֶׁר לָהּ, וְתוֹתֵר אִירָאן עָרְסָה לֵלֵא מִגֵּן וַצִּנָּה.

וּבְאַחֲרֹנָה הִגִּיעוּ הַמַּסּוּת הַקְּשׁוֹת לְמִתְקַנֵּי הַגֶּרְעִין, וְתִקְבַּל הַתְּכֵנִית הַגֶּרְעִינִית הָאִירָאנִית מִכָּה קָשָׁה עַד מָאֵד.

וְתִצְטָרֵף אַרְצוֹת הַבְּרִית לְהַצִּלְחַת יִשְׂרָאֵל וְתִכָּחֲזָקָה אֶת מִתְקַנֵּי הַגֶּרְעִין הַנִּמְצָאִים בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה.

וַיְהִי לְפָלֵא: אִירָאן הַגְּדוֹלָה וְהַמְּאִימָה, אֲשֶׁר עָשְׂרוֹת בָּשָׂנִים זָמְרָה לְמַחוּק אֶת יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם, הַחֲלָה לְנָפֵל כְּהֶרֶף עֵין, וְאִין אִישׁ בָּא לְעֲזָרְתָּהּ, וְאִף הַרוֹסִים הַטְּבוּעִים בְּמַלְחָמָתָם עִם אוֹקְרִינָא בְּהַשְׁגָּחַת ה', עָמְדוּ מִנְּגֵד. וּפְנֵי חֲמִינָא חָפּוּ.

פָּרֶק ה' | וַנִּהְיֶה כּוֹחַ הוּא

וַיַּעֲמֵד בְּנִימִין נִתְנִיָּהוּ, רֹאשׁ מִשְׁשֶׁלֶת יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: "עוֹד טָרָם יִצְאֵנִי לְסַלְחָמָה הַלִּכְתִּי לִכְתֹּל הַסַּעֲרָבִי. וּבָעַת הַיִּצְיָאָה לְקָרֵב אֲמַרְתִּי: שִׂאֲלֵהֶם יְהִיָּה בַּעֲזָרְנוּ. וְאַחֲרֵי שֶׁהַצִּלְחָה דָּרְכָנוּ שְׁבַתִּי אֶל הַכְּתֹל לְהוֹדוֹת לָהּ עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר גָּמַל עִמָּנוּ. כִּי הִיָּתָה לָנוּ גְבוּרַת גְּבוּרֵי הַחֵיל, וְגְבוּרַת עִמָּנוּ וְעֲזָרַת יְדִידֵינוּ. אֲךָ הִיָּתָה גַּם עֲזָרַת אֱלֹהֵינוּ

ויהי הדבר הזה לזכר ולמופת לכל הדורות,
ש'יש אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל, ובכל דור ודור עומדים
עלינו לכלותנו, והוא מצילנו מיָדָם.

ואף שבדורות האחרונים לא קרע להם את
הים ולא הופיע עליהם בברקים מן השמים,
נתן בידם כח לעשות חיל, ויעברו הם בים
בספינותיהם, ויעופו בשמים במטוסיהם,
ויבריקו ויכו בכלי מלחמתם כנגד אויביהם
בתחבולות ובמופתים. ויחוללו הם את הנסים
הגדולים בהשגחת ה' אשר עליהם.

**בביתם ההם כך בזמן
הזה. עד הגאולה השלמה,
במהרה בלימנו אמן.**

וידעו כי יד ה' היתה בדבר, וכי אין כח בעולם
שיעמד נגד עם יִשְׂרָאֵל כאשר מן השמים
נלחמו עמו.

וכמו שכתוב: "ופחד מרדכי נפל עליהם" - כן
נפל פחד מדינת יִשְׂרָאֵל על כל אויביה.

ומה שהחל בשמחת תורה ביום השבת
הקדוש כתחלת מפלתם של יִשְׂרָאֵל, נהפך
להיות תחלת נפילתם השלמה של כל אויבי
יִשְׂרָאֵל, כבימי אסתר ומרדכי ונהפוך הוא
אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם.

ויתרחבו הסכמי אברהם, ויבאו מנהיגי העמים
לחזק את קשריהם עם יִשְׂרָאֵל.

מן השמים, ועל זאת אני מודה בשם דורות
מבני יִשְׂרָאֵל שחכו להקים את מדינתנו, ויחלו
שנגן על עתידנו."

ויתקום בו הפסוק: "בגמיון זאב יטרף" - כי
טרף את כל אויבי יִשְׂרָאֵל ולא השאיר להם
שריד ופליט.

ויעמדו כל העמים משתוממים לפני גבורת
יִשְׂרָאֵל. ויראו איך איראן הגדולה אשר
הוציאה כסף לאין מספר ושנים רבות לבנות
את מחשבתה הרעה להחריב את יִשְׂרָאֵל,
והקיפה את יִשְׂרָאֵל מסביב בחילות רבים
ובכלי מלחמה - נפלה פתאם כקורי העכביש
בכלמה ובשפת פנים.





מסירות נפש

הרב צבי בן ראובן -
ר"מ בישיבת אלון מורה
לוחם במילואים



לאחר שנתיים שבהן עם ישראל נמצא במלחמה בעצימות עולה ויורדת בעזה, מי בחזית הלחימה עצמה ומי בהחזקת עמוד השדרה של עם ישראל בשאר מרחבי החיים, ישנה תחושה קשה שאנחנו לא ממש מתקדמים ושאוּלי אין ערך ותועלת בהקרבה.

כמובן, אין זה מתפקידי להתוות אסטרטגיות לחימה לעם ישראל בעזה. אך ברצוני להסיט את הזרקור אל כמה נקודות חשובות מאוד שמשנות מהיסוד את התחושה הקשה שבה פתחנו.

ראשית, לאחר שמונה עשרה שנים, ומאז במשך שנתיים ימים רוב רצועת עזה חזרה לידי עם ישראל. אנחנו מאוד מקווים שמצב זה ילך ויתבסס, ילך ויתקדם עד להתיישבות שתהיה גדולה הרבה יותר ממה שהיה בתקופת גוש קטיף. הלבבות של עם ישראל אט אט מוכשרים לעניין זה ואנחנו מתפללים שהדבר יקרום עור וגידים בקרוב ממש!

שנית, השהות במילואים במשך זמן רב מחברת בצורה מאוד חזקה בין חלקים בעם ישראל שספק רב אם בכלל היו נפגשים זה עם זה בחיים הרגילים. עם החרדים יש לנו אחדות בסיסית וברורה סביב הנאמנות לדבר ה'; אך אם אחינו שעולמם אינו סובב סביב יראת שמיים ושמירת תורה ומצוות - מתי היינו נפגשים כך? המילואים מייצרים הזדמנויות אין ספור לדיוני עומק אין סופיים שמפגישים את התורה הגדולה שלנו עם העולם שלהם, ומפגישים אותנו עם כל

הטוב והמסירות שיש אצלם וגורם לנו להעריך ולכבד אותם בצורה עמוקה מאוד! המציאות הזאת יוצרת יותר קרבה ואחדות ובוודאי שזה בסיס הרבה יותר איתן לבניין בית מקדשנו!

ומעל הכל - ר' יששכר שלמה טייכטל בפתיחה לספרו 'אם הבנים שמחה' (עמ' נ"ג) כותב שמה שהכשיר את אברהם אבינו לנחול את ארץ ישראל - נחלתו של ה' יתברך - זו מסירות הנפש שלו באור כשדים "אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים". במלחמה ארוכה זו מתגלה בעם ישראל על כל חלקיו מידת מסירות הנפש שהיא בעצם לא מידה אלא עניינה הוא מעל כל המידות והמידות, היא חוצה את כל הציבורים - גם אלה הרחוקים יותר. מסירות נפש כפשוטה ממש, ומסירות נפש בכל שאר המחירים המתמשכים במשפחה ובעבודה. מסירות זו היא זאת שבזכותה נהיה ראויים לנחול את כל חלקי ארצנו!

לחיים לחיים!



קדוש. קדוש. קדוש.

הרב שלמה יעקבסון - ר"מ בישיבה התיכונית אמ"ש
לוחם במילואים

לא ידעתי מי ההרג. עכשיו כשהתיישבתי לכתוב בדקתי, רס"ל איתי אזולאי, מהניוד. השם ייקום דמך.

לא ידעתי איך קוראים לך, אבל השנה בצפירת יום הזכרון חשבתי עליך. כי כשהסתכלתי סביבי, נזכרתי בצפירה ההיא, באזעקה ההיא. הסתכלתי סביבי וראיתי מאות אנשים מאמינים, מאמינים בקדושת העם, מאמינים בקדושת הארץ, מאמינים בקדושת התורה, "קדוש קדוש קדוש", בני נוער מאמינים, ילדים מאמינים, סבים מאמינים, אמהות מאמינות. וידעתי, שאת הקדושה הזו, אי אפשר להפסיק.

מפיגים קצת מתח בצל האקליפטוסים, ויטאלי חוזר מתחנת דלק עם פיוזטי ואשכוליות, מדברים עם יחידות אחרות, הדתיים מתחילים מנחה. אני חזן.

"מחיה המתים, אמן, נקדש את שמך בעולם..."

אזעקה.

נפילות ברכס.

ידענו שיקרה. חששנו.

קרה.

באמצע קדושה. כולנו משתטחים על הרצפה, מפסיקים את התפילה, מתחילים לקלוט שהשלב של המלחמה לפנינו.

אני שוכב על הרצפה וחושב, אשכרה האזעקה של הרשעים האלה קטעה את הקדושה.

כעבור זמן מה חוזרים ומסיימים מהר את התפילה. עד שהניוד מגיע כבר קולטים שיש פצועים, הרוג אחד, ומתפללים שגורלנו למעלה יהיה טוב.

...

צום גדליה, ד' תשרי תשפ"ה, לוקחים לנו את הפלאפונים באוטובוס ואנחנו מבינים שעכשיו באמת, באמת נכנסים רגלית ללבנון. זה מתחיל.

יורדים בשטח כינוס גדול, שדה חרוש ולא ממוגן בשום צורה, מלבד שדרת אקליפטוסים גדולה בסופה. שם כולנו מתקבצים, מחכים לניוד ולשיירות לעבר הגבל, לשעת השין.





”בואו ורשו את הארץ”

הרב ישראל ליאור

רב גדוד במילי בחטיבת עציוני - בוגר הישיבה

רוח התורה, התורה הגאולית שאנו מקבלים מרבתינו.

תורה שלמה, תורה גיבורה, תורה שמופיעה בכל פינה היא היא העוצמה ההולכת ומתגלה בדור הניצחון.

דור שלא מחפש פשרות. מחפש הכרעות. מחפש נצחונות. מוכן להקריב הכל בשביל הנצח, בשביל עם ישראל, בשביל מדינת ישראל ובשביל הקב"ה.

המלחמה. מלחמה על ירושלים - מלחמה שחייבים לקרוא בשם שמים.

ורוח האמונה קוראת בקול גדול: "והורשתם אותה וישבתם בה"

יצאנו למלחמה כי אין ברירה

אבל באמת אנו רוצים לקיים מצוות השם ויודעים שעד שלא נמלא את ייעודנו לא תנוח נפשינו.

**עלה נעלה וירשנו אותה
כי יכול נוכל לה**

כל היום אימונים מפרכים וב22:00 בלילה מודל שעתיד להסתיים לפנות בוקר.

מתח באוויר והתרגשות באוויר בשתיים בלילה אני מדבר עם המג"ד על תקיעות השופר בלבנון - אור בעיניים.

שבת בבוקר

שש בבוקר עדיין קצת חשוך, זריחה עוד מעט. סוף הרחוב כבר מניין של עשרות חיילים עטופים בטלית.

באוהל הגדול תכונה עשרות חיילים מתעוררים ומתארגנים לתפילה.

אני מסתכל ואומר מה קורה פה?? תשנו עוד קצת תנוחו - יום ארוך לפניכם!!!

אבל הקודש. התפילה. רוח האמונה.

באותו רגע אמרתי בליבי "אין מי שיכול לנצח אותנו!!!"

וב"ה התקיים בנו "ויהי בנסוע הארון ויאמר משה, קומה השם וינוסו מפניך..."

אנו נמצאים במלחמה ארוכה - רק החזק מתחזק

"בואו ורשו את הארץ" קורא משה רבינו לעם ישראל הנמצא במדבר.

ירושלם זו איננה באה בקלות. במשך למעלה משבע שנות מלחמה עם ישראל נלחם וגם אז לא זכה לכבוש את כל מרחביה של ארץ ישראל.

ספר דברים מלא במעלת ארץ ישראל ובחיוזקים של משה רבינו מנהיג עם ישראל

ליל שבת, נעורה.

גוייסנו בפתע ביום רביעי, ערב ראש השנה שוב פעם יצאנו מהבית, עזבנו את הכל ובאנו.

מתחילים נוהל קרב לקראת תמרון בלבנון. איש לא יודע לקראת מה אננו הולכים, המודיעין אומר שחיצבאללה ישתמש בנשק יום הדין ומציידים את כולנו במסכות אב"כ.

ליל שבת הגדוד הולך לישון מחר בבוקר, שמונה בבוקר יוצאים לתרגולי פלוגות ובלילה יתקיים מודל. (מודל זה לא תרגול רגיל עושים אחד לאחד את התוכנית של התמרון בלבנון)

מהלכות תשרי תשפ"ו



הרב אליקים לבנון

רב השומרון

וראש ישיבת

אלון מורה



חודש אלול

1. ביום שני, א' אלול, מתחילים האשכנזים לומר "לדוד ה' אורי וישעי" (מזמור כז' בתהילים) פעמיים בכל יום. יש האומרים אותו בפעם הראשונה בערבית אור ליום שני, וביום שני בשחרית, ומסיימים לאומרו לאחר שחרית ביום הושענא רבה. יש המתחילים לאומרו ביום שני בשחרית ובמנחה, ומסיימים במנחה של יום הושענא רבה.

2. לאחר תפילת מוסף של א' אלול, תוקעים בשופר תשרי, ונוהגים לתקוע בכל יום לאחר תפילת שחרית. תקיעת שופר זו היא מנהג וזכר לכך שבראש חודש אלול עלה משה רבינו למרום כדי לקבל לוחות שניות ותקעו בשופר במחנה ישראל כדי ליידע את כולם שלא יטעו אחר עבודה זרה, כפי שארע במעשה העגל. ועוד רמז יש בתקיעת השופר: "עורו ישנים משנתכם, והקיצו נרדמים מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם". (רמב"ם, הל' תשובה פ"ג ה"ד). תקיעה זו נוהגים לתקוע עד יום ראשון, כח' אלול. בערב ראש השנה אין תוקעים, כדי להפסיק בין תקיעות רשות לתקיעות חובה.

3. מנהג הספרדים לומר סליחות מיום שלישי, ב' באלול, ועד ערב יום הכיפורים. י"ג מידות מקפידים לומר לאחר חצות הלילה. לפי החישוב המקובל, זמן חצות מחושב לפי אמצע היום (או הלילה) בין זריחה לשקיעה. לפי זה, בר"ח אלול זמן חצות הוא 24:42, והוא יורד ומגיע בערב יום כיפור ל-24:29.

אולם, לעניין אמירת סליחות עם י"ג מידות, אפשר לסמוך על שיטת חישוב אחרת הנזכרת בבן איש חי (שנה ראשונה, פר' ויקהל, ד, ח), שחצות הוא אמצע הזמן שבין עלות השחר לצאת הכוכבים. לפי זה, באלול תשפ"ה, זמן חצות הוא בשעה 24:02. אפשר לכתחילה לומר סליחות משעה 24:02 ואילך. אמנם הבן איש חי (שנה ראשונה פרשת וישלח, ד') כתב שאין לסמוך על חישוב זה לעניין תיקון חצות. אבל לאמירת סליחות אפשר לנהוג כך לכתחילה!

[אלו שלא רוצים לנהוג כך, יכולים לשנות את סדר הסליחות ולהתחיל לומר בערך ב' 24:15 את החלקים שלא אומרים בהם י"ג מידות. מאוחר יותר, כאשר יגיע זמן חצות לפי החישוב הרגיל, יאמרו את החלקים שיש בהם י"ג מידות]

מנהג האשכנזים לומר סליחות לפחות ארבעה ימים לפני ראש השנה, ולהתחיל במוצאי שבת. השנה, בה חל יום א' של ראש השנה ביום שלישי, הואיל ואין ארבעה ימים ממוצאי השבת הסמוכה לראש השנה, לפיכך מקדימים ומתחילים האשכנזים לומר סליחות במוצאי שבת פרשת כי תבוא, אור לכא' אלול, ואומרים בכל יום עד ערב יום הכיפורים.

4. בשבת פרשת ניצבים אין מברכים את חודש תשרי. במוצאי שבת, למנהג האשכנזים, אין אומרים "ויהי נועם", "ואתה קדוש", מפני שהמזמור נאמר כדי לברך את מעשה ידיו - "ומעשה ידיו כוננה עלינו", ובשבוע שחל יום טוב באמצעו, אין ששה ימי מעשה (עיין תחילת סימן רצה' ברמ"א ובמשנ"ב).



ערב ראש השנה – יום שני, כ"ט אלול

1. נוהגים לצום מעלות השחר (04:53). יש המתענים עד כניסת יום טוב של ראש השנה בצאת הכוכבים, אך הרוב מתפללים מנחה גדולה בשעה 13:01, ולאחריה שוברים את הצום. גם המתענים אינם מוציאים ספר תורה לקריאת "ויחל" ולא אומרים "עננו" בחזרת הש"ץ. יחיד המתענה אומר "עננו" בתפילת המנחה בלחש (המתענה עד המנחה לא יאמר "ביום צום תעניתנו").
2. כאמור, אחרי תפילת שחרית אין תוקעים בשופר, כדי להבדיל בין תקיעות רשות לתקיעות חובה.
3. בסיום התפילה נוהגים להתיר נדרים.

יו"ט ראשון של ראש השנה ליל שלישי, א' תשרי

1. חשוב לזכור: בערב ראש השנה יש להדליק נר נשמה, כדי שאפשר יהיה להדליק ממנו את הנרות בלילה השני.
2. הנשים מדליקות את נרות החג ומברכות שתי ברכות: "להדליק נר של יום טוב" ו"שהיינו".

ביום טוב עדיף לברך את שתי הברכות ולאחר מכן להדליק את הנרות, כדי שתהא ההדלקה "עובר לעשייתן" (בשונה מהדלקת הנרות בשבת שבה מדליקים ולאחר מכן מברכים).

זמן ההדלקה הרגיל הוא כפי הנהוג בערבי שבתות, כחצי שעה לפני השקיעה (השקיעה ב' 18:40) (או בכל מקום כמנהגו). יש הנוהגות להמתין ולהדליק את הנרות לאחר שהגברים חוזרים מבית הכנסת, כדי להדגיש שזהו יום טוב שבו מותרת העברת אש, האסורה בשבת רגילה.

3. בכל תפילות עשרת ימי תשובה אומרים "המלך הקדוש" ו"המלך המשפט" ומוסיפים "זכרנו לחיים", "מי כמוך", "וכתוב לחיים" ו"בספר חיים" כנהוג.

4. בקידוש מברכים שלוש ברכות: "בורא פרי הגפן", "מקדש ישראל ויום הזיכרון" ו"שהיינו".

נשים שברכו "שהיינו" בהדלקת הנרות, תזהרנה שלא לברך שוב "שהיינו". אם שומעות מהמקדש, כמובן תענינה אמן.

5. בתחילת הסעודה, לאחר נטילת ידיים ו"המוציא", נוהגים לאכול "סימנים", על פי דברי חכמים (מסכת כריתות ה' ב') האומרים: "סימנא מילתא", כלומר: יש

בכוחו של סימן הנעשה בתחילת שנה, להתוות דרך לכל השנה כולה. נוהגים לאכול תמרים, רימונים, תפוח בדבש, ראש של בעל חיים כשר וכדומה, כל אחד כמנהגו.

יש המקפידים לברך בראשונה ברכת "בורא פרי העץ" על התמר, הואיל והוא משבעת המינים וקרוב ביותר בפסוק ל"ארץ", ועל כן הוא קודם לרימון ולתפוח. לעומתם, יש המברכים בראשונה על תפוח הטבול בדבש ופוטרים את שאר המינים, מאחר וכעת הרצון הוא לאכול מן התפוח ולא מהתמר, ולכן אפשר להקדימו. חשוב מאוד לבדוק ולוודא שהפירות אינם מתולעים, כל פרי בדרך הבדיקה המתאימה עבורו.

6. בשני ימי ראש השנה מצווה לשמוע קול שופר, כדברי הכתוב: "יום תרועה יהיה לכם". ביום הראשון מצוותו מדאורייתא וביום השני מדרבנן. חייב כל אדם לשמוע לפחות שלושים קולות. אנו נוהגים לשמוע שלושים קולות ראשונים, בתקיעות דמיושב, ומוסיפים ותוקעים על סדר הברכות בתפילת מוסף, למלכויות, זכרונות ושופרות ומשלימים למאה קולות בסיום התפילה.

יום טוב שני של ראש השנה ליל רביעי, ב' תשרי

1. זמן הדלקת נרות הוא לאחר צאת החג, החל מ־19:11 ואילך.

לצורך ההדלקה יש להעביר אש מנר הנשמה שהודלק בערב ראש השנה!

גם בלילה השני מברכת האשה שתי ברכות בהדלקת הנרות: "להדליק נר של יום טוב" וברכת "שהחיינו". רצוי שתניח לפניך פרי חדש או בגד חדש ותכוון בברכת "שהחיינו" גם עליו, אך גם אם אין לה פרי או בגד חדש תברך "שהחיינו" בשעת ההדלקה.

2. גם בזמן הקידוש רצוי שהמקדש ילבש בגד חדש או יניח לפניו פרי חדש ויתכוון בברכת "שהחיינו" גם עליו. אם אין לו, יברך "שהחיינו" בכל מקרה.

3. בתקיעת שופר ביו"ט השני ספרדים אינם מברכים "שהחיינו". תוקע אשכנזי לכתחילה יניח לפניו פרי חדש ויתכוון בברכת "שהחיינו" גם עליו. אולם, גם אם אין לו פרי חדש יברך "שהחיינו".

4. צאת יום טוב שני בשעה 19:09.

בהבדלה מברכים רק "הגפן" ו"המבדיל", ללא נר ובשמים.

9. שני ימי ר"ה, מחמירים להחשיבם גם כקדושה אחת וגם כשתי קדושות.

הואיל והם קדושה אחת, כיום אחד ארוך, אין הבדלה בין היום הראשון ליום השני. מאידך, הואיל ושתי קדושות הן, אסור להכין דבר מיום טוב ראשון לשני. בשל כך, אין לשטוף כלים ביום שלישי אחר הצהריים לצורך הלילה, אסור להכין את הנרות בפמוטים שלהם מבעוד יום, כדי להדליקם בכניסת ליל יום טוב שני, ואין לבשל או לחמם תבשילים לצורך ליל יו"ט שני. הוצאת מאכל קפוא מהקפאה מבעוד יום כדי שיפשר, מותרת.

רק בסוף היום הראשון, ביום שלישי בלילה מזמן צאת החג (בשעה 19:11) אפשר להתחיל לחמם את התבשילים לצורך הסעודה ולהכין את נרות החג. לאחר תפילת ערבית של ליל שני של ראש השנה, רצוי לעשות הפסקה ללימוד קצר וכדומה, כדי שיהיה די זמן להכין את הדרוש לסעודת הלילה.

אם יש חולה או מי שאינו יכול לבוא לבית הכנסת לשמוע את התקיעות, מצווה לתקוע לו כדי שיזכה אף הוא לשמוע קול שופר. די לתקוע עבורו שלוש קולות.

7. אף שמעיקר הדין נשים פטורות משמיעת קול שופר, הואיל וזו מצוות עשה שהזמן גרמא, בכל זאת נהגו הנשים להשתדל לשמוע קול שופר. כאשר תוקעים לנשים: אם יש גבר שלא שמע קול שופר, הוא יברך את כל הברכות, והנשים תענינה אמן. אם אין גבר שלא שמע, ויש אשה אשכנזיה, היא תברך ותוציא את שאר הנשים. אם כל הנשים ספרדיות, יתקע להן בלא ברכה.

8. בתפילת מוסף נוהגים רבים לכרוע ב"עלינו לשבח". יש לזכור להביא לבית הכנסת מגבת וכדומה, על מנת לחצוץ בין הפנים לבין הקרקע.

המתפללים תפילת מנחה גדולה מיד לאחר תפילת מוסף, לא אומרים "אבינו מלכנו" במנחה.

ביום הראשון של ראש השנה לאחר תפילת מנחה, נוהגים ללכת למקור מים או למים נקווים ולומר "תשליך".



צום גדליה - יום חמישי, ג' תשרי

1. תחילת הצום בעלות השחר, בשעה 04:55.
ההולך לישון במוצאי ראש השנה ורוצה לקום בלילה, לאכול או לשתות לפני עלות השחר, יתנה לפני שנתו, שאינו מקבל את הצום בשינה.
2. "חולה" פטור מלצום.
הגדרת חולה היא: חלה כל גופו או נפל למשכב. לכן, מי שיש לו חום, או כאב ראש חזק (מיגרנה) וכדומה, מוגדר כ"חולה בכל גופו" והוא פטור מלצום.
מעוברות או מניקות פטורות מהצום. אולם, המנהג הוא שהן מתחילות לצום, ואם חשות חולשה (מעבר לחולשה הרגילה שמחמת הצום), תשבורנה את הצום מיד. בכל מקרה שמעוברת או מניקה מסופקת אם לצום או לא, לא תצום.
הפטור מלצום רשאי לאכול ולשתות ללא הגבלת כמות, כמה שהוא צריך.
3. סיום הצום בשעה 18:54.

ערב יום הכיפורים - יום רביעי, ט' תשרי

1. נוהגים לעשות כפרות אור ליום רביעי. מי שלא עשה במהלך הלילה, יעשה במהלך יום רביעי, ערב יום הכיפורים. יש הנוהגים לעשות כפרות על תרנגול או תרנגולת. מי שאין לו, יעשה על סכום כספי, כפי מה שהוא מחליט, ויעביר את הכסף כצדקה לעניים.
2. מנהג כפרות נוהג בכל אחד מבני המשפחה, אפילו לתינוקות ואפילו על אישה מעוברת עושים כפרות, עליה ועל עובריה.
מצווה לאכול בערב יום הכיפורים. אמרו חכמים: "כל האוכל ושותה בתשיעי, מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי". כמה הסברים לדבר: האחד, להראות שהקב"ה אינו חפץ להעניש אותנו ביום הכיפורים אלא לרומם אותנו. לכן, ציווה עלינו לאכול ולשתות בתשיעי, כדי שנוכל לצום כראוי.
3. הסבר נוסף הוא, שכל יום טוב אנו מציינים על ידי אכילה ושתיה. ביום הכיפורים, שאי אפשר לציין באכילה ובשתיה, נצטוונו לציין את היום הקודם לו באכילה ובשתיה.

3. חלק עיקרי במעשה התשובה הוא הידוי. חכמים חששו שמא תארע תקלה בסעודה המפסקת ואדם לא יוכל להתוודות ביום הכיפורים. לכן, תקנו לומר וידוי כבר במנחה של ערב יום כיפור. היחיד מתפלל תפילת עמידה כרגיל, ולאחר "המברך את עמו ישראל בשלום" אומר "יהיו לרצון" וכו' ומתחיל לומר וידוי, וממשיך "אלוקינו ואלוקי אבותינו, אנא תבוא לפניך וכו'" עד סיום הידוי. הש"ץ חוזר על התפילה כרגיל, בלא וידוי.
4. תוספת יום הכיפורים לעינוי היא מדאורייתא לפי כל הפוסקים. לכן, בערב יום הכיפורים שהשקיעה היא בשעה 18:28, מותר לאכול ולשתות עד השעה 17:58, אז גם חולצים את נעלי העור. מי שלא סיים סעודתו, רשאי להמשיך ולאכול עד השעה 18:13.
5. הנשים מדליקות נרות ומברכות "להדליק נר של יום הכיפורים" ו"שהחיינו". זמן ההדלקה כמו בכל ערב שבת, בשעה 17:58. בהדלקת הנרות מקבלת עליה האשה את התענית, ואסורה בכל האסור ביום כיפור.
6. מדליקים נר נשמה, כדי שיהיה בבית "נר ששבת", שממנו מדליקים את נר ההבדלה במוצאי הצום.





כל מי שיש בו חשש סכנה אם יתענה, פיקוח נפש דוחה את כל התורה כולה, ומותר לו לאכול ולשתות לפי הצורך. לדוגמא: החולה במחלה באחד מאיבריו הפנימיים, שרופאים אומרים שאם יצום יחמיר מצבו הבריאותי ויסתכן, אסור לו לצום וחייב לאכול או לשתות, לפי הצורך.

גם אישה מינקת, המרגישה שאין לה חלב לתת לילד מפני שלא אכלה או שתתה, הרי זה פיקוח נפש של התינוק, והיא חייבת לאכול או לשתות. אולם, אם התינוק רגיל לאכול מזון מלאכותי (מטרנה, סימילאק וכדומה) יש לתת לו את מה שמורגל בו, והאמא תמשיך לצום.

במקרים בהם יולדת, מינקת או מעוברת מרגישה חולשה גדולה, סחרחורת,

לסיים את היום בתענית, שהיא עיקר מצוותו של היום.

4. את תפילת נעילה יש להיזהר להתפלל ולסיים לפני שקיעה, בשעה 18:27, כדי שיוכלו הכוהנים לעלות לדוכן ולברך ברכת כוהנים (הכוהנים עולים לדוכן רק ביום ולא בלילה).

תקיעת שופר אסורה בעיצומו של יום הכיפורים, לכן, מקפידים לתקוע בשופר בשעה 18:47, כ־20 דקות לאחר השקיעה.

5. סיום הצום בשעה 19:00.

לאחר תפילת ערבית, במוצאי הצום, עושים הבדלה ומברכים שלוש ברכות: "הגפן", "בורא מאורי האש" ו"המבדיל". ברכת "בורא מאורי האש" מברכים על "נר ששבת", כלומר, נר שהיה דולק במשך כל יום הכיפורים. אפשר להדליק נר מהנר ששבת, ולברך על הנר שהודלק.

6. **דיני חולה, יולדת ומעוברת:**

עינוי מאכילה ומשתיה ביום הכיפורים הוא מצוות עשה מן התורה, וכל מי שאינו מתענה, ואוכל ושותה ביום הכיפורים, חייב כרת. לכן, גם חולה שאין בו סכנה, וכן מעוברת או מינקת, חייבים כולם לצום ביום הכיפורים. אולם,

6. מתעטפים בטלית לפני שקיעה, ומברכים עליה, ומתפללים תפילת ליל יום הכיפורים עטופים בטלית.

יום הכיפורים - יום חמישי, י' תשרי

1. יום הכיפורים דינו כשבת לעניין עשיית מלאכות. לדוגמא: מלאכת אוכל נפש המותרת ביום טוב, אסורה ביום הכיפורים כבשבת, על פי מה שנאמר בתורה: "שבת שבתון היא לכם".

2. "ועיניתם את נפשותיכם" - חכמים מנו חמישה עינויים אשר אנו מחויבים בהם ביום הכיפורים:

א. אכילה ומשתיה.

ב. רחיצה של תענוג.

ג. סיכה בשמן וכדומה.

ד. נעילת הסנדל או נעל של עור.

ה. תשמיש המיטה. במשך כל יום הכיפורים, מכניסתו ועד צאתו, אשתו של אדם אסורה עליו כנידה.

3. תפילת יום הכיפורים, יתפלל כל אחד לפי הנוסח הרגיל בו.

מי שקשה לו להתענות, עדיף שיימנע מללכת לבית הכנסת ויתפלל ביחיד כדי לשמור על כוחותיו, על מנת שיוכל

בחילות וכד', תעמוד בקשר עם רב. יולדת, בתוך שבעה ימים ללידתה (כלומר, אם ילדה ביום שישי, ד' תשרי, או לאחר מכן) נחשבת כמסוכנת, ואם מרגישה שצריכה לאכול או לשתות, מותרת.

גם כאשר הותר לחולה, ליולדת, למינקת וכדומה לאכול ולשתות, לכתחילה יש להקפיד על אכילה ושתייה בשיעורין, כלומר: לאכול כ־40 סמ"ק מזון מוצק (פחות מ"ככותבת", שהוא נפח של כמעט שתי קופסאות גפרורים) ולשתות גם כן כ־40 סמ"ק שתייה (פחות מ"מלוא לוגמיו"). בין טעימה לטעימה יש להמתין כ־10 דקות. מותר לחולה זה לאכול ולשתות יחד. אחר כך להמתין כ־10 דקות, ושוב לאכול ולשתות, לפי השיעור הנ"ל (מי שההמתנה קשה עליו, ימתין 5 דקות).

חולה שהותר לו לאכול ולשתות, והוא מרגיש שלא די באכילה בשיעורין, מותר לו לאכול כמה שצריך בפעם אחת. אחר כך, אם יוכל, יחזור ויאכל וישתה לפי השיעורין הללו.

חולה שהותר לו לאכול ולשתות, אסור לו להחמיר על עצמו. נפש ישראל חשובה יותר מצום יום הכיפורים!

גם מי שאוכל או שותה ביום הכיפורים אינו עושה קידוש אלא אוכל או שותה מיד.

7. הנחיות למגויסים ולנשותיהם

א. המגויסים, הנמצאים ביום כיפור בתפקיד, הלוחמים:

- פטורים מהצום!
- מותר להם לאכול ולשתות ללא קידוש.
- מותר להם לאכול ולשתות כל כמות הנצרכת להם, לא בשיעורין.

ב. הנמצאים בשטחי כינוס, וממתינים לקריאה:

אף הם פטורים מהצום, שמא יכנסו למערכה בצום, ולכן חובתם לשמור על עירנות ודריכות. אולם, בעת ההמתנה, יאכלו וישתו לשיעורין, כנזכר לעיל.

ג. נשות המגויסים

נשות החיל, כאשר הבעל מגויס, והן חייבות לטפל בילד/ים, תתחלנה לצום כרגיל, לאחר הדלקת נרות.

לעיתים, כתוצאה מהרגשת העול של הנשיאה בנטל לבדן, והדאגה לבעל המגויס, ובצירוף לצורך לטפל בילד בילדים, מרגישה אשה שכל אלה יחד, כבדים עליה.

וחולפת מחשבה של אפיסת כוחות, רצון לנטוש הכל, ולברוח למקום אחר, שקט, ללא אחריות.

במצב כזה, תתחיל לשתות לשיעורין:

- אפשר לשתות כל משקה, קפה, תה, חלב, מיץ ענבים וכד'.
- רצוי להכין כוס חד פעמית, ולסמן עליה מידת 45 ס"ק, כדי להקל על ההקפדה לשתות לשיעורין.

בין יום הכיפורים לסוכות

1. ממחרת יום הכיפורים אין אומרים תחנון עד יום שישי, א' מרחשוון.
2. בימים שבין יום הכיפורים לסוכות, ראוי להזדרז לבנות סוכה כהלכה ולקנות את ארבעת המינים, כל אחד לפי מנהגו והידורו.
3. יום שני, ערב חג הסוכות, ראוי להימנע מנטילת ידיים ומאכילת פת מחצות היום ואילך, דהיינו משעה 12:27. מסוף שעה תשיעית, בשעה 15:24, אסור לאכול פת, כמו בערב פסח, כדי שיאכל "כזית" פת לתאבון בסוכה, בליל התקדש חג. מותר לאכול פירות, ירקות, בשר ודגים או מאכלי חלב.



4. מצווה להסתפר ולהתגלח לכבוד הרגל, כדי "שלא ייכנס למועד כשהוא מנוול". וכן מצווה לכבס, כדי שיהיו לו בגדים לכל החג, עד לאחר שמחת תורה.

חג הסוכות - יום שלישי, ט"ו תשרי

1. תזכורת להדליק נר נשמה לפני כניסת החג. עם כניסת החג מדליקות הנשים את נרות החג ומברכות שתי ברכות: "להדליק נר של יום טוב" ו"שהחיינו" זמן הדלקת נרות: 17:52 (ויש הממתינות ביו"ט עד שהגברים חוזרים מבית הכנסת, ואז מדליקות נרות יו"ט, ע"י העברת אש מאש). אפשר להמתין ולצאת בברכת "שהחיינו" שבקידוש. ביום טוב עדיף לברך את שתי הברכות ולאחר מכן להדליק את הנרות, כדי שתהא ההדלקה "עובר לעשייתן"

(בשונה מהדלקת הנרות בשבת שבה מדליקים ולאחר מכן מברכים).

את הנרות רצוי להדליק בתוך הסוכה, אולם אם יש חשש סכנה או חשש שהנרות יכבו, אפשר להדליק ולברך בבית ולהתכוון על כל תאורת החשמל, כולל התאורה שבסוכה. אין להדליק את הנרות בסוכה ולהעבירם אחר כך אל תוך הבית.

2. שתי מצוות עיקריות מן התורה יש ביום הראשון של חג הסוכות: מצוות ישיבה בסוכה, ומצוות נטילת ארבעת המינים. בלילה הראשון מצוה לאכול בסוכה פת, לפחות בשיעור של "כזית" (נפח של כקופסת גפרורים ורבע). אפילו אם יורדים גשמים הפוטרים אותנו ממצוות סוכה, מפני שאין כאן "תשבו - כעין תדורו", בכל זאת, מצוה לאכול פת בשיעור "כזית".

3. מצוה לעשות כל פעולותיו בסוכה, אכילה, שתייה, לימוד, שינה וכו'. מי שקשה לו לעשות את כל הפעולות הללו בסוכה, יקפיד על האכילה והשינה שיהיו בסוכה.

מנהג הגר"א לברך את ברכת "לישב בסוכה" מיד כשנכנס לסוכה (אלא אם לא הסיח דעתו ויצא לזמן קצר על מנת

לשוב מיד), אך רבים נוהגים לברך רק כשקובעים ישיבתם בה באכילת קבע. הנכנס לסוכה לישון בה, ראוי שיאכל מיני מזונות כדי שיוכל לברך "לישב בסוכה", אך אם אינו רוצה לאכול, יברך גם על השינה לבדה.

היוצא לטיול בסוכות, ישתדל לאכול אכילת קבע בסוכה כשרה, ואם אין באפשרותו לישב בסוכה, יכול לאכול מחוץ לסוכה בשעת הליכתו בדרך, אך בלילה צריך לישון בסוכה כשרה.

מקום שיש בו סכנה לישון בסוכה, אם מחמת מזיקים כמו נחשים וכדומה או שיש חשש מירי מחבלים, קסאמים, פצצות מרגמה וכדומה, פטורים שם מלישון בסוכה וישנו בבית מוגן.

4. בשבת חול המועד סוכות, י"ט תשרי, לאחר תפילת שחרית, נוהגים האשכנזים לקרוא מגילת קהלת. יש המקפידים לקרוא ממגילה הכתובה בכתב סופרים על קלף, ומברכים שתי ברכות: "על מקרא מגילה" ו"שהחיינו".

מיוחדת היא מצוות סוכה, בה אנו נכנסים לתוכה בכל גופנו ובכל נפשנו, ונבלעים בצל הסוכה. הגר"א היה מדמה מצווה זו למצוות ישיבת ארץ ישראל, שגם אליה אנו נכנסים עם הגוף והנפש והיה אומר על כך שזו

משמעות הפסוק "יהי בשלם סוכו ומעונתו בציון" (תהילים ע"ג). ללמדנו, שמצוות סוכה בשלמותה, גורמת גם לציון להיות שלימה ולהיבנות.

יום הושענא רבה יום שני, כ"א תשרי

בזמן שבית המקדש היה קיים, היו מקיפים את המזבח בערבות, שבע פעמים. חכמי הדורות לימדונו, שיום זה הוא יום "חיתום הדין", ובו נידונים על המים. לכן, נוהגים להיות ערים וללמוד אור ליום שני, במשך כל הלילה. בנוסף לארבעת המינים, עליהם מברכים כמו בכל יום מימי הסוכות, נוהגים לקחת חמשה בדי ערבה, "הושענות", ולאוגדם. נוהג להכין הושענא לכל אחד מבני המשפחה. רבים נוהגים להתפלל כותיקין. הנץ החמה בשעה 06:32. בתפילה, מקיפים את הבימה, התיבה, שבע הקפות, מבקשים על גאולת עם ישראל, ובמיוחד, על גשמי ברכה. לאחר ההקפות, חובטים את ההושענות חמש חבטות על הקרקע, כל אחד כמנהגו. שקיעה בשעה 18:13. לקראת השקיעה נוהגים לברך ולטעום בסוכה, ולהפרד ממנה, עד לשנה הבאה!

לאחר שקיעה, אין לברך על אכילה בסוכה, כי אז כבר יום שמיני עצרת, שהוא "רגל בפני עצמו".

שמיני עצרת ושמחת תורה יום שלישי, כ"ב תשרי

1. השקיעה בערב החג בשעה 18:13. הדלקת נרות, כמו בכל ליל יום טוב. אם מדליקים לפני השקיעה, 17:43 אפשר להדליק גפרור, לברך ולהדליק. אם מדליקים אחרי השקיעה, להדליק מנר דולק, כדוגמת נר נשמה. מברכים שתי ברכות: להדליק נר של יום טוב, ושהחינו, מפני ששמיני עצרת, "רגל בפני עצמו".
2. יום שמיני עצרת הוא גם יום של אזכרת נשמות. לכן, נוהגים להדליק נר נשמה לעילוי נשמות הקרובים. נר זה יכול לשמש גם לצורך הבערת אש ממנו, לבישול וכד'.
3. לאחר ערבית של יום טוב, נוהגים לעשות הקפות עם ספרי התורה, כל קהילה כמנהגה. בסיום ההקפות, יש נוהגים לקרוא בתורה, בפרשת וזאת הברכה. מעלים שלושה עולים, כהן לוי וישראל, והם מברכים על התורה.

4. בתפילת שחרית, לאחר חזרת הש"ץ ולפני קריאת התורה, נוהגים שוב לעשות הקפות עם ספרי התורה, כל קהילה כמנהגה.
5. לאחר ההקפות, קוראים בפרשת וזאת הברכה, ונהוג שכל הקהל עולים לתורה. לשם כך, חוזרים על פרשת וזאת הברכה עד "מעונה אלקי קדם". לחתן תורה קוראים ממעונה עד סוף הפרשה, ולחתן בראשית, מבראשית עד "אשר ברא אלקים לעשות". לאחר מכן, למפטיר.
6. נוהג להתפלל ולהזכיר נשמות הקרובים.
7. לאחר הכנסת ספר התורה לארון, תפילת גשם. כל אחד כמנהגו.
8. צאת החג: שקיעה בשעה 18:12. צאת החג 18:45.

**יהיו הימים הבאים
עלינו לטובה,
ימים של
שמחות וברכת ה',
לנו ולכל ישראל!**



גיבורי כח עושי דברו – ישיבת אלון מורה

בן 30 לכח – ישיבת אלון מורה,

אלול תשנ"ה – אלול תשפ"ה



רה"י הרב שחר אימבר יחד עם
הרב אפרים בביקורי חיילים



כניסה לקבר יוסף תשפ"ה



בן 30 לכח - ישיבת אלון מורה, אלול תשנ"ה - אלול
תשפ"ה | באחת ההתקפות האיראניות התכנסנו יחד
בממ"ד לשיעור עם הרב אליקים - "הן עם כלביא יקום" |
לצד רגעי העמידה והאמונה, זכינו גם לכניסה לקבר יוסף |
חגגנו יום בר מצווה ולילדי הבוגרים עם ברכת הבנים וטיול
אופניים | ויצאנו לטיול יום העצמאות בחוות ארץ בנימין.



בבית ברפיוח עם
הרב איציק אמיתי גבוהה



ללמוד לזרוב? הרב אבי זרביב בהכנה למתגייסים



טיול יום העצמאות בחוות
ארץ בנימין



ממסיבת
הגיוס
לבקו"ם -
מחלקת שכם
אב-תשפ"ה



יום
בר מצווה
לילדי
הבוגרים



הן עם כלביא יקום -
שיעור של הרב
אליקים בממ"ד באחת
ההתקפות האירניות

במהלך השנה ליוונו את חיילינו, המתגייסים והמשתחררים, קיימנו ביקורים של הרבנים אצל החיילים | זכינו למפגש מרגש בבית ברפיוח עם הרב איציק אמיתי | ממסיבת הגיוס ישר לבקו"ם של מחלקת שכם אב-תשפ"ה | וגם שיעור מיוחד עם הרב אבי זרביב, שלימד את המתגייסים הטריים מהו זרוב.



ישיבת אבינועם – אביתר

הרחיבי מקום אהלך

חנוכת בית מדרש

זכינו לחנוך את
בית המדרש החדש
בישיבה עם קרוב
ל-200 מקומות.
ב"ה השורות מלאות.



בחודשים האחרונים זכו לקבוע את ביתם
באביתר כ-10 משפחות חדשות - מרבני
ואברכי הישיבה בשכונת קראוונים שבנינו.



שבת ישיבתית
ברובע היהודי



הרימי בכח קולך

עם פתיחתו של זמן אלול
ביהמ"ד מלא וגדוש עם
כ־36 בחורי שיעור א'
חדשים, שמשלימים אותנו
ללמעלה מ־140 בחורים
ואברכים, וקול התורה
נשמע בהרי השומרון
מתוך בית המדרש
באביתר.



תפילת הלל
בר"ח אלול עם
מו"ר הרב אליקים
והרב שמואל אליהו



ישיבה תיכונית

כינוס פתיחה בבית המדרש



על חומות ירושלים



מפגשי חיבורים



מעמד הברכה על הר כביר

מעגל שיח עם
ראש הישיבה



סיום מסכת - בשנה האחרונה
שני בחורים סיימו ש"ס גמרא



זכיה של תלמיד הישיבה
ב'אות רמון



יום סבא
סבתא



לקראת
שבת
לכו ונלכה



מפגש
בבתי הרבנים



חט"ב

אירועי הפורים בחטיבה



סדנאות
נגרות ושקולד



מסיבת
סיום
וטיול
חטיבתי



התוועדות
וערבי
גיבוש
עם
המחנכים



בית ספר
של החופש
הגדול
למידה
בכיף



טקס סיום קורס להכשרת משגיחי כשרות



לוחמים בעזה לומדים בספר כושדות



כושדות AI – חדשנות בפיקוח כשרות ידקות העלים

מעבדת כושרות מובילה בימים אלו פיתוח טכנולוגי פורץ דרך, שצפוי להשפיע משמעותית על תחום ירק העלים המפוקח.

המערכת החדשה, מבוססת בינה מלאכותית (AI), תאפשר ללבורנטים לתעד את בדיקות המעבדה באמצעות אפליקציה ייעודית. האפליקציה תנתח את כמות הנגיעות ותבחן את עמידת הדגימה בנהלי הכשרות של הרבנות הראשית לישראל.

הטמעת הפלטפורמה צפויה לשדרג את רמת הדיוק, האחידות והשקיפות בתחום - ולחזק את אמון הציבור בכשרות.



חדש : מערכת IKA – ניהול כשרות מקצועי עכשיו גם במשטרת ישראל

מערכת IKA לניהול הכשרות, שכבר מחוללת מהפכה במועצות הדתיות, מרחיבה כעת את פעילותה גם למשטרת ישראל. המערכת החדשנית תסייע למשגיחי השטח בהסעדה במשטרה בניהול יעיל ומקצועי של תהליכי הכשרות.

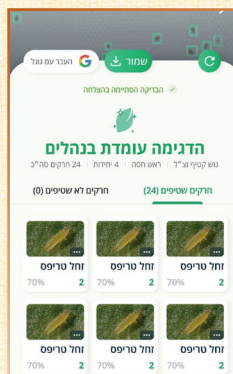
יתרונות המערכת כוללים:

- מעקב אחר נוכחות המשגיחים בזמן אמת
 - צ'ק פוסט מותאם לכל בית עסק
 - כלי עזר מתקדמים למשגיחים
 - מנוע חיפוש מתקדם לחומרי גלם מאושרים
 - מאגר מעודכן של זיופי כשרות שפורסמו
 - עדכוני כשרות שוטפים
 - מערכת דוחות מפקח מתקדמת
- כל הכלים הללו מרוכזים במערכת אחת ידידותית למשתמש, המאפשרת ניהול כשרות יעיל ומקצועי ברמה הגבוהה ביותר.

כנס הכשרות ה"ו ביבנה



מערכת
ניהול
הכשרות
IKR
במשטרת
ישראל





מוסדות בית המדרש
אלון מורה

אֶל־לִקְוֵנוּ שְׁבַע־שָׁמַיִם לֶחֶם אֶת לֶחֶם־מִינּוּ,
נִקְּם אֶת נִקְמָתֵנוּ, סִמְךָ אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת,
פָּדְנוּ מִיַּד כָּל אוֹיְבֵינוּ, קָרֵב לָנוּ קֶזַע הַגָּאֻלָּה,
קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה,
רַפָּא כָּל חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
רְאֵה בְּדַחֵק הַשְׁעָה,
שִׁית שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ,
תֵּן שְׁלוֹם בְּאַרְץ (סְלִיחוֹת)

שנה טובה

כתיבה וחתימה טובה

מוסדות בית המדרש אלון מורה



יוצא לאור ע"י מוסדות בית המדרש אלון מורה

ת.ד. 438 | אלון מורה - שכם | מיקוד 4483300 | טלפון/ווצאפ 02-9973905

office@yelonmoreh.co.il | מייל: yelonmoreh.co.il | ישיבת אלון מורה